

מסורת הש"ס

לא כחונט נני. (ב) ע"כ ש"ך לך שלפניו.

הגהות הב"ה

(א) רש"י ד"ה גבי זנינא וכו' ופירוש דבא: (ב) ר"ה לאומר ד"ה הכא נמי ד"ה:

הגהות מהר"ב

רנשבורג
א] כהר"ן ד"ה מי דמי כו' מדייט לאחר ר"ב חודש. נמחק מלות ר"ב חודש ור"ב עשר שנים:

מוסף רש"י

מי לא קדשה. אם מכרה ומכר ולקחה בחונט נני. והשתא בדיה היא. שהרי עכשיו על וכו' הכי דלוי קדשה השתא קדשה כי אמר נמי פיקדון (שם). הא לא דמי. מתקנה דקדשא הוא. מתקנה לה רב פפא מי דמי בוי. הכה גבי מכרתי לך אין לי עכשיו כה לא נקי ולא דבר שאני שלו. הכה שם בדיה הוא והרי יקדשו די אמר (שם). ע"כ גרידא נכנסו. הא לא דמי. מתקנה דלחפשיה היא (שם). לא דמיא אלא כו' לעשר שנים. לא דמי לשהו וטעמיה לך פתח. אלא לאומר שדה שמשכנתי לעשר שנים. דלן כו' לפדותה ולהקדישה עכשיו. דקדשה. דהא עלו היא (שם וכו').

רש"י

ואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים

פ"ו ר"ן

עין משפט
גרי מצוה

אמר ר' אילא ומה אילו אומר לחכרו שדה זו שאני מוכר לך. כלומר שעדין היא בידו להקדישה שלא החלטתיה לך מכל וכל: לכשאקנה ממך. לכשאחזור ואקנה ממך תקדיש: מי לא קדשה. מי לא חיל שם קדושה עלה לכשאקנה מהו. הכה נמי גבי האי איתתא כי אמרה יקדשו ידי לעושיהן לאחר שמתגרש דולאי חילא עליהו שם קדושה: מי דמי. כלומר מי דמיא מילתא דאשה למילתיה דהאי גברא הכה האי גברא דמזן שדה זו או אכמי בדיה היא שעדין לא מכרה ודיקא נמי דקתני שאני מוכר לך ולא קתני שמכרתי להכי יכול להקדישה לכשתחזור ומתא לרשותו: אכל. הא איתתא כי מקדשא מעשה ידיה כלום יש בדיה שום כח והלכך אף על גב דאמר גבי מוכר שדה שיכול להקדישה לכשתחזור לרשותו גבי אשה לא אמר: אלא. הא דאשה לא דמיא אלא לאומר כו' וכו' הכי דהסח לא קדשה משום דלא קיימתא שדה נרשומיה שהרי כבר מכרה הכה נמי לגבי כי איתתא לא קדשי מעשה ידיה: גבי זנינא פסיקא למילתיהו. דגופא (א) לפירות בידא לוקח: גבי אשה מי פסיקא מילתא. מי היא גופא לבעל והסח גבי אשה דינא היא דתיקדשו: הא לא דמיא

אמר רבי אילא ומה אילו אומר לחכרו שדה זו שאני מוכר לך לכשאקנה ממך תקדיש מי לא קדשה. הא דפשיטא ליה לרבי אילא דכה"ג קדשה לאו ממתי' וממתינתא שמי' ליה הכי אלא קבירא דנפשה קאמר דודאי קדשה ומדמי ליה הכי דנתי דולאי קבירא ליה דטעמא דקדשה מפני שנרשומיה היא עכשיו דהא כשמכרתי לך איהו גופיה מודה דלא קדשה אפי"ה קבירא ליה דקונס שאני עושה לפניך להא דמיא דלא דמי לאומר לחכרו שדה שמכרתי לך דלא קדשה משום דזניני פסיקא מילתא כדאמרין לקמן דגופא ופירא ביד לוקח מה שאין כן אשה דכיון דגופא בידה הוא ומעשה ידיה היא שמוכה בכל יום לבעל כשדה זו שאני מוכר לך עדיף מיניה שבידו להקדיש עכשיו קונס דאשה נמי אית ביה חד זד למעלותא טפי משדה משום דכשדה בין שעת הקדש לשעה שיחול דהיינו לכשיקנה י' זמן שהשדה יואל מרשות מקדיש לגמרי גופא ופירא מה שאין כן גבי אשה שגופה לעולם נרשומיה הוא ומשום הכי קבירא ליה דכי הוהי דכשדה זו שאני מוכר לך לכשאקנה ממך תקדיש קדשה אשה נמי כי אקרה מעשה ידיה על בעלה לבי מגרשה חיל כן נראה בעיני. ואפי"ה הכי איתקף

לה א מ"י מ"י מה' עדין ומתמן הכי נ"י:
לז ב מ"י מ"י מה' עדין ומתמן הלכה מ' טמ' עדין קל' טו"ט:
מ"ח טמ' קל' ר"ב ספיק' ט':
לז ג ד מ"י ט' הלכה נ"ט:

תוספות

אמר רבי אילא. שיעור הוא ומה אילו האומר לחכרו וכו' מי לא קדשה. אם מכרה ומכר ולקחה נישול הקדש שהרי עכשיו על וכו' הכי דלוי אקדיש השתא קדשה כי נמי אמר דקדוש לקמי קדוש: הא לא דמיא. מתקנה דקדושה היא [לכך הוא כה"ה דר"ן]: לכשאקנה תקדיש לא קדשה. למד אין אדם מקדש דבר שלא כה לעולם: ומשני כי דמי גבי זנינא פסיקא דמי למעלותא טפי מן אשה שדה נרשומיה הוא ומשום הכי קבירא ליה דכי הוהי דכשדה זו שאני מוכר לך לכשאקנה ממך תקדיש קדשה אשה נמי כי אקרה מעשה ידיה על בעלה לבי מגרשה חיל כן נראה בעיני. ואפי"ה הכי איתקף

פירוש הרא"ש

לכך לומר דהא כה דקאמר במתעשר דיה לא סבר טומיה הוה גרס ר"ח ולימא הלכה כר' יוחנן להנפיש ל' נמי אין הלכה כר"ב: אפי"ה נמי הלכה כר"ב: אמר קונטות. וממתינו טפי דכיון דלוקח פירות חכרו עלו דליתן נרשומיה משא"כ בהקדש אופר נמי דבר שלא כה לעולם: בשלמא אריס אופר פירות חכרו עליו. אפי"ה שפירות איתן נרשומיה: שהרי אריס אופר פירותיו על חכרו. אריס שאין חכרו נרשומיה: אלא אופר רבי ש"א בא ע"ה"ה על חכרו. דליתא תמיני דבר שיהו נרשומיה: שאין אריס אופר פירות חכרו על חכרו. כיון דליתא תמיני שדבר האופר אית נרשומיה וגם מי שחכר עלו אית נרשומיה וקונטות דמתיני היא מתקנת מעשה ידיה שלא כה לעולם על בעלה: דריים איתנהו בע"ה. וכל מלאכה ששעשה בדיה היא קדושה: כ"י מביט"ה וכו' ספק שטנד הנבל וכל הקדש: ומב"ר רבי אבהו

אם רבי אילא ומה אילו אומר לחכרו שדה זו שאני מוכר לך. כלומר שעדין היא בידו להקדישה שלא החלטתיה לך מכל וכל: לכשאקנה ממך. לכשאחזור ואקנה ממך תקדיש: מי לא קדשה. מי לא חיל שם קדושה עלה לכשאקנה מהו. הכה נמי גבי האי איתתא כי אמרה יקדשו ידי לעושיהן לאחר שמתגרש דולאי חילא עליהו שם קדושה: מי דמי. כלומר מי דמיא מילתא דאשה למילתיה דהאי גברא הכה האי גברא דמזן שדה זו או אכמי בדיה היא שעדין לא מכרה ודיקא נמי דקתני שאני מוכר לך ולא קתני שמכרתי להכי יכול להקדישה לכשתחזור ומתא לרשותו: אכל. הא איתתא כי מקדשא מעשה ידיה כלום יש בדיה שום כח והלכך אף על גב דאמר גבי מוכר שדה שיכול להקדישה לכשתחזור לרשותו גבי אשה לא אמר: אלא. הא דאשה לא דמיא אלא לאומר כו' וכו' הכי דהסח לא קדשה משום דלא קיימתא שדה נרשומיה שהרי כבר מכרה הכה נמי לגבי כי איתתא לא קדשי מעשה ידיה: גבי זנינא פסיקא למילתיהו. דגופא (א) לפירות בידא לוקח: גבי אשה מי פסיקא מילתא. מי היא גופא לבעל והסח גבי אשה דינא היא דתיקדשו: הא לא דמיא

אמר רבי אילא ומה אילו אומר לחכרו שדה זו שאני מוכר לך לכשאקנה ממך תקדיש מי לא קדשה. הא דפשיטא ליה לרבי אילא דכה"ג קדשה לאו ממתי' וממתינתא שמי' ליה הכי אלא קבירא דנפשה קאמר דודאי קדשה ומדמי ליה הכי דנתי דולאי קבירא ליה דטעמא דקדשה מפני שנרשומיה היא עכשיו דהא כשמכרתי לך איהו גופיה מודה דלא קדשה אפי"ה קבירא ליה דקונס שאני עושה לפניך להא דמיא דלא דמי לאומר לחכרו שדה שמכרתי לך דלא קדשה משום דזניני פסיקא מילתא כדאמרין לקמן דגופא ופירא ביד לוקח מה שאין כן אשה דכיון דגופא בידה הוא ומעשה ידיה היא שמוכה בכל יום לבעל כשדה זו שאני מוכר לך עדיף מיניה שבידו להקדיש עכשיו קונס דאשה נמי אית ביה חד זד למעלותא טפי משדה משום דכשדה בין שעת הקדש לשעה שיחול דהיינו לכשיקנה י' זמן שהשדה יואל מרשות מקדיש לגמרי גופא ופירא מה שאין כן גבי אשה שגופה לעולם נרשומיה הוא ומשום הכי קבירא ליה דכי הוהי דכשדה זו שאני מוכר לך לכשאקנה ממך תקדיש קדשה אשה נמי כי אקרה מעשה ידיה על בעלה לבי מגרשה חיל כן נראה בעיני. ואפי"ה הכי איתקף

רבי שוני. כיון דעשה איהו יכול להקדישן ובמקרא אפי"ה נרשומיה ומי אילא מדי דלוי השתא לא קדוש ולקמי קדוש: קוא"ר [א"א"ר] אין הכי נמי דקדשה: מי לא דמיא. הא דרש"י מתקנה דפירא היא: לכשאקנה ממך ר"ה קדשה. למד אין אדם מקדש דבר שלא כה לעולם: גבי זנינא פסיקא מילתיהו. אפי"ה ל' כה לא נקי ולא דבר שאני שלו. הכה שם בדיה הוא והרי יקדשו די אמר (שם). ע"כ גרידא נכנסו. הא לא דמיא אלא כו' לעשר שנים. לא דמי לשהו וטעמיה לך פתח. אלא לאומר שדה שמשכנתי לעשר שנים. דלן כו' לפדותה ולהקדישה עכשיו. דקדשה. דהא עלו היא (שם וכו').